

सर्व खजानाहरूको चाबी- एकनामी बन्नु

बापदादा सदा बच्चाहरूको तकदिरलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । वाह तकदिर वाह ! यस्तो श्रेष्ठ तकदिर, जुन बाबालाई पनि आफ्नो स्नेह सम्बन्धद्वारा निराकारबाट साकार बनाइदिन्छौ । आवाजभन्दा परको बाबालाई आवाजमा ल्याउँछौ । स्वयम् भगवान्लाई पनि जस्तो चाह्यो त्यस्तै स्वरूपमा ल्याएर मालिकलाई सेवाधारी बनाइदिन्छौ । बाबाको सर्व खजानाहरूको अधिकारी बन्ने वा बाबालाई स्वयम्माथि समर्पण गराउने चाबी बच्चाहरूको हातमा छ । जसको हातमा यस्तो चाबी हुन्छ ऊ भन्दा श्रेष्ठ अरु को हुन सक्छ ? यस्तो चाबीलाई सम्भाल्नेवाला ज्ञानस्वरूप अनि समभदार (सेन्सीबल) बनेका छौ ? चाबी त बाबाले दिनुभयो, जुन चाबीद्वारा जे चाहन्छौ एक सेकेण्डमा प्राप्त गर्न सक्छौ । जब रचयिता नै सेवाधारी बनिसकेपछि सबै रचना तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको अगाडि सेवाको लागि बाँधिएका हुन्छन् । जब आसुरी रावणले आफ्नो विज्ञानको शक्तिद्वारा प्रकृति अर्थात् तत्त्वहरूलाई आज पनि आफ्नो नियन्त्रणमा राखेका छन् भने तिमी ईश्वरीय सन्तान मास्टर रचयिता, मास्टर सर्वशक्तिमान्को अगाडि यो प्रकृति र परिस्थिति दासी बन्न सक्दैन र । आफ्नो साइलेन्सको शक्तिलाई राम्रोसँग जानेकाछौ ? वा धेरै शक्ति प्राप्त हुनाको कारण त्यसको महत्त्वलाई भुल्न पुग्यौ ? जब विज्ञानको शक्ति अणु शक्तिले महान कर्तव्य गर्न सक्छ भने आत्मिक शक्ति, परमात्म-शक्तिले के गर्न सक्दैन ? त्यसको अनुभव अहिले बहुत कम अनि कहिले-कहिले गर्छौ । परमात्म-शक्तिलाई आफ्नो बनाउन सक्छौ, रूप परिवर्तन गराउन सक्छौ भने प्रकृति र परिस्थितिको रूप र गुण परिवर्तन गर्न सक्दैनौ ? तमोगुणी प्रकृतिलाई स्वयम्को सतोगुणी स्थितिबाट परिवर्तन गर्न सक्दैनौ ? परिस्थितिमाथि स्व-स्थितिद्वारा विजय पाउन सक्दैनौ ? यस्तो मास्टर रचयिता शक्तिशाली बनेका छौ ?

बापदादा बच्चाहरूको श्रेष्ठ प्राप्तिलाई देखेर यही भन्नुहुन्छ- एक-एक बच्चा यति श्रेष्ठ आत्मा हुन् जो एउटा बच्चाले पनि धेरै कमाल गर्न सक्छ भने यति धेरैले कति गर्न सक्छौ ? चाबी त धेरै राम्रो मिलेको छ, लगाउनेवालाले लगाउँदैनन् । सबैलाई चाबी मिलेको छ, न कि कसै कसैलाई । नयाँ, पुरानो, सानो, ठूलो सबै अधिकारी हुन्, जसरी आजकालको दुनियाँमा पनि स्वागत अथवा कुनै अतिथिको स्वागत गर्दा नगरको चाबी (सिटी-की) दिने गर्छन् नि । बापदादाले पनि हरेक बच्चाको स्वागतमा बच्चाहरूलाई स्वयम्को र खजानाहरूको चाबी आउनासाथ दिनुभएकोछ । यस्तो जादुको चाबी जसद्वारा जुनसुकै शक्तिलाई आह्वान गरेर त्यस शक्तिको स्वरूप बन्न सक्दछौ । एक सेकेण्डमा यस जादुको चाबीद्वारा जुन लोकमा जान चाहन्छौ, त्यस लोकको वासी बन्न सक्छौ । जुन काललाई जान्न चाहन्छौ त्यस काललाई जान्नेवाला रूहानी ज्योतिषी बन्न सक्छौ । संकल्प शक्तिलाई जुन गतिबाट जुन मार्गमा लिएर जान चाहन्छौ त्यो रीतिबाट संकल्प शक्तिको अधिकारी बन्न सक्छौ भने यस्तो चाबी काममा किन लगाउँदैनौ ? महत्त्वलाई जानेका छैनौ ? किनारामा राख्ने संस्कार प्रकट (इमर्ज) हुन पुग्छ । राम्रो वस्तुलाई सम्हालेर एकातर्फ राख्ने गर्छन् नि समयमा काममा आउँछ भनेर, यो चाबी हरेक समय कार्यमा लगाऊ । चाबी लगाऊ अनि खजाना प्राप्त गर । यसमा मितव्ययिता (इकोनमी) गर्ने होइन एकनामी बन्न । एकनामी बन्नु नै चाबी लगाउने तरिका हो । यस्तो गर्न आउँदैन ? आजकाल त चाबी साथमा राख्ने फेशन छ । उपहारमा पनि चाबीको सिक्री (की-चेन) दिने गर्छन् । यो सम्हाल्न मुश्किल लाग्छ ? कुनै पनि कर्म शुरु गर्नु भन्दा पहिले जस्तो कर्म त्यस्तै शक्तिलाई आह्वान यस चाबीद्वारा गर्नु भने हरेक शक्तिले तिमी मास्टर रचयिताको सेवाधारी बनेर सेवा गर्नेछ । आह्वान गर्दैनौ तर कर्मको हलचलमा आह्वानको बदलामा आवागमनको चक्रमा आउन पुग्छौ । राम्रो-नराम्रो, सफलत-असफलता यो आवागमनको चक्करमा आउँछौ । आह्वान गर अर्थात् मालिक बनेर आदेश देऊ । यी सबै शक्तिहरू तिम्रो भुजाहरू समान छन्, तिम्रो भुजाले तिम्रो आदेश विना केही गर्न सक्दैन । आदेश देऊ सहनशक्ति कार्य सफल गर अनि हेर सफलता सदा अवश्य हुन्छ । आदेश दिन छोडेर के गर्छौ ? थाहा छ ? आदेशको सट्टा डराउँछौ... कसरी सहन गर्ने, कसरी सामना गर्ने ! गर्न सक्छु वा सकिदैन ! यस्तो प्रकारको डरले गर्दा आदेश दिन सक्दैनौ । अब के गर्ने ? डराउँछौ वा आदेश दिन्छौ ? महाकालको बच्चा पनि डराउँछौ भने निर्भय अरु को हुन्छ ? हरेक कुरामा निर्भय बन्न । ढिलासुस्ती (अलबेला) र आलस्यपनमा निर्भय बन्ने होइन, मायाजित बन्नमा निर्भय बन्न । त्यसैले सुन्यौ जादुको चाबी । उपहारलाई सम्हाल्न सिक अनि सदा कार्यमा लगाऊ । अच्छा ।

२०७१ श्रावण १८ आइतबार ०३.०८.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०१.१२.७८ मधुबन
यस्ता श्रेष्ठ तकदिरवान् रूहानी शक्ति स्वरूप मास्टर रचयिता, प्रकृति र परिस्थितिहरूमाथि अधिकारले विजय प्राप्त गर्नेवाला, सदा विजयी बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

दादीहरूसँग कुराकानी

संगमयुगका राजाहरूको साक्षात्कार हुन्छ ? राज्यवंश यहाँबाट नै आरम्भ हुन्छ । अहिले राजा र प्रजा दुवै संस्कार प्रत्यक्ष रूपमा देखिनमा आइरहेको छ ? प्रजा अर्थात् सदा हरेक कुरामा अधीनताको संस्कार । उसलाई जतिसुकै अधिकारीपनको स्टेजको तख्त दिए पनि तख्तनशीन बन्न सक्दैन । सदा निर्बल र कमजोर आत्मा देखिन्छन् । स्वयम्को हिम्मत हुँदैन तर अरूको हिम्मत र सहयोगद्वारा कार्य सफल गर्न सक्छन् । सहयोग अर्को कुरा हो, अनि हिम्मत बढाउनका लागि सहयोग अर्कै कुरा हो । हिम्मत दिएमा गर्न सक्छौं । यो अधिकारीपनको निशानी होइन । हिम्मत गरेपछि सहयोगको पात्र स्वतः नै बन्नेछौं, त्यसैले सोधिरहेकोछु राज्य वंश देख्नमा आइरहेको छ ? जब अहिलेको राज्य वंश प्रत्यक्ष हुन्छ अनि प्रत्यक्षता हुन्छ । कति प्रत्यक्ष भएका छन् ? कति राजा, कति रानीहरू बनेका छन् ? राजा र रानीमा पनि फरक हुन्छ— पहिलो र दोस्रोको अन्तर त हुन्छ । अब यसमा विचार विमर्श गर । राजाको निशानी के हुन्छ र बाल-बच्चाहरूको योग्यता (क्वाललिफिकेशन) के हुन्छ ? राज्य वंशको बच्चाहरूमा पनि वंशको संस्कार त हुनु पर्ने हुन्छ नि । यसमाथि रूहरिहान गर । अच्छा ।

कुमारहरूसँग

कुमारहरूको चित्र सदा बाबाको साथमा रहेको देखाइएको छ, तिमीसँगै खेलूँ, तिमीसँगै खाऊँ (तुम्हीं से खेलूँ, तुम्हीं से खाऊँ)— यी चित्र देखाएका छन् साथीको रूपमा । साथी अर्थात् साथ । त्यसैले कुमारहरूलाई सखाको रूपमा साथीको रूपमा देखाइएको छ, गाइगोठाला (ग्वालबाल) को रूपमा देखाइएको छ । त्यसैले आफूलाई सधैं बाबाको साथी सम्भेर तिमीसँगै खाऊँ, तिमीसँगै बसुँ... सबै कुमार युगलमूर्त भएर हिँड्ने गछौं ? युगल हो वा एकलै हुन्छौ ? कहिल्यै पनि एकलै छु भन्ने संकल्प नगर । साथीलाई सदा साथ राख्यौ भने सदा खुशीमा रहनेछौ र रात-दिन खुशीमा नाच्दै आफ्नो र अरूको भविष्य बनाउनेछौ । एकलो कहिल्यै पनि नसम्भ । एकलो सम्झ्यो कि माया आयो । कुमारहरूको यही कम्प्लेन छ कि हामी एकलै छौं । यो साथ त दुःख सुखको साथी हो । त्यो साथले दिमाग खराब गरिदिन्छ । त्यसैले युगल हो हैन ! प्रवृत्तिवाला होइनौ, सुखको प्रवृत्ति मिल्यो अरू के चाहियो । हाम्रो जस्तो साथी कसैलाई मिल्न सक्दैन । साथीलाई साथ राख— साथ राख्यौ भने मन सदा मनोरञ्जनमा रहन्छ । अच्छा ।

माताहरूसँग

निर्मोही छौ ? नष्टोमोहा छौ हैन । माताहरूलाई विशेष विघ्न मोहको आउँछ । नष्टोमोहा अर्थात् तीव्र पुरुषार्थ । यदि अलिकति पनि मोह चाहे देहको सम्बन्धमा छ भने पनि तीव्र पुरुषार्थीको बदलामा पुरुषार्थीमा आउन पुग्छौ । तीव्र पुरुषार्थी हुन् पहिलो नम्बर, पुरुषार्थी हुन् दोस्रो नम्बर । जे सुकै होस्, जस्तोसुकै होस् खुशीमा नाचीरहने गर । “मिरुआ मौत मलूका शिकार” यसलाई भनिन्छ नष्टोमोहा । नष्टोमोहावाला नै विजय मालाको दाना बन्छन् । मोहमाथि विजय प्राप्त गर्नु भने सदा विजयी । पास हुन्छौ वा सम्पूर्ण पास हुन्छौ ? परीक्षा धेरै आउनेछन्, परीक्षा आउनु अर्थात् क्लास अगाडि बढ्नु । यदि परीक्षा नै भएन भने क्लास परिवर्तन कसरी हुन्छ ! यसैले सम्पूर्ण पास हुनुपर्छ, मात्र पास होइन । अच्छा ।

युगलहरूसँग

स्मृतिद्वारा पुरानो सौदालाई क्यान्सिल गरेर सिंगल बन फेरि युगल बन । पुराना हिसाब-किताब सबै चुक्ता अनि नयाँ शुरू । मायाको सम्बन्धलाई सम्बन्ध विच्छेद (डायभर्स) गरिदियो । बाबाको सम्बन्धसँग सौदा गर्नु, यसैबाट मायाजित, मोहजित विजयी रहनेछौ । सहयोगी अवश्य हो, साथी (कम्पेनियन) होइन । साथी एक हुनुहुन्छ, साथीपनको भान आयो भने गयो ।

जो बाबाको यादमा रहन्छन् उनीहरू माथि सदा बाबाको हात हुन्छ । सबै धेरै भाग्यशाली छौ । घर बसेर नै भगवान् मिल्यो भने यो भन्दा ठूलो भाग्य अरू के चाहियो ? जुन सपनामा पनि थिएन त्यो साकार भए पछि अरू के चाहियो ? बाबा तिम्रो पासमा पहिला आउनुभयो, पछि तिमी आएका हो । यही आफ्नो भाग्यलाई वर्णन गर्दै सदा

२०७१ श्रावण १८ आइतबार ०३.०८.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०१.१२.७८ मधुवन
खुशीमा रहने गर, भगवान्लाई मैले आफ्नो बनाइसकेँ । जहाँ रहे पनि हरेक कर्म, हरेक दिनचर्यामा सदा बाबाको
साथको अनुभव गर ।

मधुवनका भाइहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

पाण्डव अर्थात् सदा विजयी । पाण्डवहरूको नाम विजय हुनाको कारणले नै प्रसिद्ध छ । पाण्डव सेना त्यो
पनि विशेष सागरको कण्ठमा श्रेष्ठ सँगमा रहनेवाला । यस्ता पाण्डव सेना सदा विजयी हौ ? विजयको खेल सदा
चल्छ वा हार-जितको । अब समय र सहयोग अनुरूप, ड्रामा अनुसार जो भाग्य प्राप्त छ त्यसै अनुसार सदा
विजयीको खेल चल्नुपर्छ ।

ड्रामा अनुसार जे विशेषता प्राप्त भएको छ त्यसलाई सदा कार्यमा लगायौ भने अरूको पनि विशेषता देख्नमा
आउनेछ । विशेषता नदेखेर कुरालाई देख्छौ त्यसैले हार हुन्छ । हरेकको विशेषतालाई स्मृतिमा राख । एक-आपसमा
विश्वासी (फेथफुल) रहने गर अनि उसको कुराको भाव परिवर्तन हुन्छ । यदि आपसमा दुई मित्रको बीचमा तेस्रोले
उसको ग्लानि गर्न आएमा उसले त्यसको भावलाई परिवर्तन गरिदिन्छ । जस्तो तिमीलाई कसैले ब्रह्मा बाबाको लागि
भन्यो कि यो के हो, यिनले त गाली दिन्छन्- तर तिमी उनीहरूलाई निश्चयका साथ भन्छौ यो गाली होइन, यो त
स्पष्टीकरण हो । जहाँ निश्चय हुन्छ त्यहाँ शब्दको भाव परिवर्तन गरेर साधारण हुन पुग्छ । हरेकको विशेषतालाई
हेरेमा अनेक भएर पनि एक देखिनेछ । एकमत संगठन हुनेछ । कसैले कसैको ग्लानिको कुराहरू सुनायो भने
त्यसलाई टेका दिनुको सट्टा सुनाउनेको रूप परिवर्तन गरिदेऊ । अर्थमा भावना परिवर्तन गरिदेऊ । यो अभ्यास
चाहिन्छ नत्र एउटाको कुरा अर्कोबाट सुन्यो, अर्कोको कुरा तेस्रोबाट सुन्यो त्यसपछि त्यो व्यर्थ कुरा वातावरणमा
फैलिदै जान्छ, जसले गर्दा शक्तिशाली वातावरण बन्न सक्दैन । साक्षात्कारमूर्त पनि बन्न सक्दैनौ । यसैले सदैव सबै
प्रति शुभ भावना, कल्याणको भावना रहोस् । एक अर्काको ग्लानिको कुरा सुन्नु समय व्यर्थ गुमाउनु हो । कमाईबाट
बञ्चित हुनु हो । यदि परिवर्तन गर्न सक्छौ भने सुन- नत्र भने सुनेर पनि नसुन ।

हरेकको विशेषताको वर्णन गर । कसैले मैले यस्तो देखेँ भने पनि तिम्रो मुखबाट यस्तो कुनै कुरा ननिस्कियोस् ।
तिमीले उसको विशेषता सुनाएर त्यो कुरालाई परिवर्तन गरिदेऊ । सबैको मुखबाट हरेक प्रति वाह-वाह ! निस्कियोस् ।
अनि मात्र बाबाको वाह-वाह ! हुनेछ । कसैको कुरा यदि तल माथि देख्यौ, सुन्यौ भने दिलमा नराख, माथि बताए
पछि सकियो । आफूले आफैँलाई सदा खाली र हल्का राख । यदि दिल भित्र कुनै पनि प्रकारको कुरा छ भने जहाँ
कुरा हुन्छ त्यहाँ बाबा हुनुहुन्छ ।

कसैको अवगुणलाई एक अर्काको अगाडि वर्णन गर्नु हुँदैन किनकि वर्णन गर्नु अर्थात् बिमारीको किटाणुहरू
(जर्म्स) लाई फैलाउनु । कुनै यस्तो किटाणुहरू भयो भने त्यसै बेला शक्तिशाली औषधी हालेर खतम गरिन्छ । कसैले
फलानो कस्तो छ भनेर सोध्यो भने दिलबाट निस्कियोस् धेरै राम्रो छ । अनेक भाव लिएर अनेक आत्माहरू आउँछन्
तर तिम्रो तर्फबाट शुभभावनाको कुराहरू नै लिएर जाऊन् । भावना शुभ होस्, एक भावना, एक कामना, एकैको
लगनमा निर्विघ्न । व्यर्थ कुराहरूको भण्डार समाप्त अनि खुशीका कुराहरूका भण्डार जम्मा होस् । खुशीमा झुल्नेवाला
आत्माहरूको रूपमा सबैलाई नजर आओस् । हर बोलमा रूहानियत होस्, रूहानियतको शब्द धेरै मीठो हुन्छ । समय
अनुसार स्टेज पनि धेरै उच्च हुनुपर्छ । चढती कलाको अर्थ नै हो जुन पहिले थियो त्यसलाई पार गरेर अगाडि बढनु ।
यस्तो स्थिति हुनुपर्छ जो साक्षात्कारमूर्त देखियोस्, अनि हेर कति भीड हुन्छ । तिम्रो स्थिति सदैव एकाग्र रहोस् त्यस
पछि नाम प्रख्यात हुनेछ । वृत्तिलाई, दृष्टिलाई, स्वभावलाई जाँच गर्नेवाला सबै आउनेछन्, उनीहरूलाई वास्तविक
ज्ञानको परिचय हुन पुगोस् । अच्छा ।

वरदान:- सन्तुष्टताको विशेषताद्वारा हरेक कडा परीक्षामा पनि सफल हुने दृढता सम्पन्न भव

सन्तुष्टता ब्राह्मणहरूको विशेष लक्षण हो । जुन पार्ट मिलेको छ त्यसमा सन्तुष्ट रहनु नै अगाडि बढनु हो ।
कुनै कुरा तल माथि भए पनि, कसैले अपमान गरे पनि, दाताको बच्चा कहिल्यै कुनै कुरामा असन्तुष्ट
हुन सक्दैन । ऊ स्वयम्सँग पनि सन्तुष्ट र अरूसँग पनि सन्तुष्ट हुन्छ । यसको लागि दृढता सम्पन्न
संकल्प गर कि जतिसुकै कडा परीक्षा आओस् तर मलाई सन्तुष्ट रहनु नै छ तब सफल भइरहनेछौ ।

स्लोगन:- प्रसन्नचित्त (खुशनुमः) ऊ हो जसको दिलमा सदैव खुशीको सूर्य उदय भइरहन्छ ।